

'श्री गणेशाय नमः'

ॐ भद्रं कर्णेभि शृणुयाम देवाः।
भद्रं पश्येमाक्षभिर्यजत्राः॥
स्थिरै रंगै स्तुष्टुवां सहस्तनुभिः॥
व्यशेम देवहितं यदायुः॥१॥

ॐ स्वस्ति न इन्द्रो वृद्धश्रवाः।
स्वस्ति नः पूषा विश्ववेदाः।
स्वस्ति न स्ताक्षर्यो अरिष्ट नेमिः॥
स्वस्ति नो बृहस्पतिर्दधातु॥२॥

ॐ शान्तिः। शान्तिः॥ शान्तिः॥॥

ॐ नस्ते गणपतये।
त्वमेव प्रत्यक्षं तत्त्वमसि॥
त्वमेव केवलं कर्त्ताऽसि।
त्वमेव केवलं धर्त्तासि॥
त्वमेव केवलं हर्त्ताऽसि।
त्वमेव सर्वं खल्विदं ब्रह्मासि॥
त्वं साक्षादत्मासि नित्यम्।
ऋतं वच्मि॥ सत्यं वच्मि॥
अव त्वं मां॥ अव वक्तारं॥
अव श्रोतारं। अवदातारं॥
अव धातारम अवानूचानमवशिष्यं॥
अव पश्चातात्॥ अव पुरस्तात्॥
अवोत्तरातात्॥ अव दक्षिणात्तात्॥
अव चोर्ध्वात्तात्॥ अवाधरात्तात्॥
सर्वतो मां पाहिपाहि समन्तात्॥३॥

त्वं वाङ्मयचस्त्वं चिन्मय।
त्वं वाङ्मयचस्त्वं ब्रह्ममयः॥
त्वं सच्चिदानंदा द्वितियोऽसि।
त्वं प्रत्यक्षं ब्रह्मासि।
त्वं ज्ञानमयो विज्ञानमयोऽसि॥४॥

सर्वं जगदिदं त्वत्तो जायते।
सर्वं जगदिदं त्वत्तस्तिष्ठति।
सर्वं जगदिदं त्वयि लयमेष्यति॥
सर्वं जगदिदं त्वयि प्रत्येति॥
त्वं भूमिरापोनलोऽनिलो नभः॥
त्वं चत्वारिवाक्पदानी॥५॥

त्वं गुणयत्रयातीतः त्वमवस्थात्रयातीतः।
त्वं देहत्रयातीतः त्वं कालत्रयातीतः।
त्वं मूलाधार स्थितोऽसि नित्यं।
त्वं शक्ति त्रयात्मकः॥
त्वां योगिनो ध्यायन्ति नित्यम्।
त्वं शक्तित्रयात्मकः॥
त्वां योगिनो ध्यायन्ति नित्यं।
त्वं ब्रह्मा त्वं विष्णुस्त्वं रुद्रस्त्वं इन्द्रस्त्वं अग्निस्त्वं।
वायुस्त्वं सूर्यस्त्वं चंद्रमास्त्वं ब्रह्मभूर्भुवः स्वरोम्॥६॥

गणादिं पूर्वमुच्चार्य वर्णादिं तदनंतरं॥
अनुस्वारः परतरः॥ अर्धेन्दुलसितं॥
तारेण ऋद्धं॥ एतत्तव मनुस्वरूपं॥
गकारः पूर्व रूपं अकारो मध्यरूपं।
अनुस्वारश्चान्त्य रूपं॥ बिन्दुरूत्तर रूपं॥
नादः संधानं॥ संहिता संधिः सैषा गणेश विद्या॥
गणक ऋषिः निचृद्रायत्रीछंदः॥ गणपति देवता॥
ॐ गं गणपतये नमः॥७॥

एकदंताय विद्महे। वक्रतुण्डाय धीमहि तन्नोदंती प्रचोद्यात॥
एकदंत चतुर्हस्तं पारामंकुशधारिणम्॥
रदं च वरदं च हस्तैर्विभ्राणं मूषक ध्वजम्॥
रक्तं लम्बोदरं शूर्पकर्णकं रक्तवाससम्॥
रक्तगंधाऽनुलिप्तागं रक्तपुष्पै सुपूजितम्॥८॥

भक्तानुकंपिन देवं जगत्कारणमच्युतम्॥
आविर्भूतं च सृष्टयादौ प्रकृतैः पुरुषात्परम्॥
एवं ध्यायति यो नित्यं स योगी योगिनांवरः॥ 9॥

नमो व्रातपतये नमो गणपतये॥ नमः प्रथमपत्तये॥
नमस्तेऽस्तु लंबोदारायैकदंताय विघ्ननाशिने शिव सुताय।
श्री वरदमूर्तये नमोनमः॥१०॥

एतदथर्वशीर्षं योऽधीते॥ सः ब्रह्मभूयाय कल्पते॥
स सर्वविघ्नैर्न बाध्यते स सर्वतः सुखमेधते॥ ११॥

सायमधीयानो दिवसकृतं पापं नाशयति॥
प्रातरधीयानो रात्रिकृतं पापं नाशयति॥
सायं प्रातः प्रयुजानो पापोद्भवति।
सर्वत्राधीयानोऽपविघ्नो भवति॥
धर्मार्थं काममोक्षं च विदंति॥१२॥

इदमथर्वशीर्षं शिष्याय न देयम्॥
यो यदि मोहाददास्यति स पापीयान भवति॥
सहस्रावर्तनात् यं यं काममधीते तं तमनेन साधयेत्॥१३॥

अनेन गणपतिमभिषिंचति स वाग्मी भवति॥
चतुर्थत्यां मनश्च जपति स विद्यावान् भवति॥
इत्यथर्वणवाक्यं॥ ब्रह्माद्यारवरणं विद्यात् न विभेती
कदाचनेति॥१४॥

यो दूर्वां कुरैर्यजति स वैश्रवणोपमो भवति॥
यो लाजैर्यजति स यशोवान् भवति॥ सः मेधावान् भवति॥
यो मोदकं सहस्रैर्यजति स वाञ्छितफलं वाप्नोति॥
यः साज्यं समिधं र्भयजति, स सर्वं लभते स सर्वं लभते॥१५॥

अष्टौ ब्राह्मणानां सम्यग्राहयित्वा सूर्यवर्चस्वी भवति॥
सूर्यगृहे महानद्यां प्रतिभासंनिधौ वा जपत्वा सिद्धमंत्रान् भवति॥
महाविघ्नात्प्रमुच्यते॥ महादोषात्प्रमुच्यते॥ महापापात् प्रमुच्यते।
स सर्वं विद्भवति स सर्वं विद्भवति। य एवं वेद इत्युपनिषदः॥१६॥

॥ अथर्ववेदिय गणपत्युनिषदं समाप्तः॥

